

10 Отъ причинѣ на-гнѣвѣтъ Твой и раздраженіето Твое: защото вдигналъ си, та си ме фърлилъ долу.

11 Дните ми прехождатъ както сѣнка, и азъ изсзхнахъ както трава.

12 Но Ты, Господи, во вѣкъ съществувашъ, и поменѣта Твоя въ родъ и родъ.

13 Ты ще востанешъ, ще помилувашъ, Сїонъ: защото (ѐ) время да го помилувашъ, защото въпредѣленното время пристигна.

14 Понеже раките Твои благоволаватъ въ каменїата мѣ, и жалатъ прѣстъта мѣ.

15 Тогава народите ще сѣ уплашатъ на името Господне, и сичките царове земстїи на слабата Твоя.

16 Когато Господь соградѣ Сїонъ, ще сѣ яви во слабата Своя.

17 Ще пригледне въ молитвата на-вставенныте (въ презрѣніе), и не ще да пренебрежи моленіето имъ.

18 Това ще сѣ напише за роджѣтъ всдѣщїи: и людіете, които ще сѣ создадѣтъ, ще хвалатъ Господа.

19 Защото призра на ѿ высотата на-сватилицето Свое, ѿ небеса пригледна Господь на землиа.

20 За да че въздуханіето на-затворенныте, за да освободи вссжденныте въ смерть:

21 За да проповѣдавѣтъ въ Сїонъ името на-Господа, и похвалата Мѣ во Іерусалимъ.

22 Когато се совержѣтъ заеднѣ людіете и царствата, за да работатъ на Господа.

23 Изнемоши (Той) на пжѣватъ крѣпостѣта моя: скрати дните ми.

24 Язъ рекохъ: не мой да ме дрѣпнешъ, Боже мой, въ половината на дните ми: лѣтата Твои (сѣ) въ родове родѣвъ.